

افغانستان آزاد - آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد
بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم
از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

عین الدین "نذیری" - المان

۰۶ می ۲۰۱۷

غریو بیسوادې نویسندگان

باز بعد از دیرها برای سایت دلخواه و مورد علاقه ام «افغانستان آزاد - آزاد افغانستان»، می نویسم ولی این بار می خواهم درد دلی را در میان بگذارم. این درد دل از نویسندگان عصر انترنت شکایت دارد. همه دریافته ایم که کمپیوتر و انترنت بسیار چیزها را ساده و راحت ساخته است. چه خوب است و عالی که در خانه ات بنشیني و با جهانی مفاهمه و مخابره کنی، عالم عالم معلومات و دانستی ها را دریابی و چه و چه و چه بنمائی. این همه از فیض عصر مدرن است که در گذشته کس خوابش را هم نمی دید. اما عصر انترنت در پهلوی هزاران فیض و فائده، اضرار و درد سر نیز خلق کرده است. اگر انترنت سواد و آموزش را تقویت می کند، به نحوی بیسواد و بیسوادسازی را نیز رائج می سازد و حتی تعمیم می بخشد. در صفحات و وبسایتهای انترنتی نویسندگان رنگ رنگ قلم می زنند:

- عده ای «حق و ناحق» می نویسند؛ ولی می نویسند تا به درجه اول خلق خدا و مؤمنان مسلمان را بگزند، توهین کنند و عقده های دیرینه خود را بترکانند. تعداد اینها بسیار زیاد است ولی اکثر کسانی که روی صفحات «افغان جرمن آنلاین» را سیاه می سازند، از همین قماش اند.

- در جانب مقابل نویسندگانی را هم می یابیم که به معنای واقعی کلمه نویسنده اند، رسالت خود را در برابر حال و آینده مردم و جامعه و طبیعت و محیط زیست خود درک می کنند، چون مفهوم و متن و بطن و مرام نویسندگی را درست کافته اند. اکثر نویسندگان صفحه «افغانستان آزاد - آزاد افغانستان» از همین قبیل اند.

باری اگر از مجمل گوئی فراتر رفته و نویسندگان را نام گرفته زیر ذره بین بگیریم:

در یک طرف اشخاصی چون داکتر "هاشمیان" و چوکره هایش را می یابیم که از صحنه و تئاتر «افغان جرمن آنلاین» قد علم کرده و غیر از وزوز کردن و نیش زدن و یا عرضه مطالب پوسیده، بی ارزش و یا کم ارزش، کار دیگری ندارند. و در جانب مقابل:

نویسندگانی را می بینیم که به گفته ایرانیان چیزی برای گفتن دارند. اینان پیام خود را انتقال می دهند تا خلق خدا را از تاریکی برهانند و برایشان چیزهای آموزنده و بیدارگرانه را یاد بدهند.

استاد سید هاشم «سدید» بدون شک در زمره نویسندگان نخبه همین دسته اخذ موقع می کند. و بلافاصله باید اضافه کنم که وجدان قلم من بدون جهت کلمه «استاد» را برای جناب "سدید" استعمال نمی کند و این تنها من نیستم، که به استادی این شخص دانا و متبحر شهادت می دهم، بلکه بسیاری چیزفهمان در داخل و خارج وطن نیز بدین امر اذعان دارند. تا جایی که بر من مبرهن گشته، استاد "سدید" نه تنها سخت طرفدار ابراز حقایق است بلکه هیچ گاه از گفتن حقایق خسته نمی شود. سطح عالی فهم و معلومات وسیع آفاقی او از تاریخ گرفته تا مسائل سیاسی و اجتماعی و ادبی، و قدرت انتقال و القای مفاهیم و مطالب به دیگران و رُگ و راستگویی جناب "سدید" باعث گردیده که نویسندگان حقین به او و گفتارش اعتقاد پیدا کنند و مهرش را در دل خود جای دهند.

ولی نوشته های عالی استاد "سدید" بعضاً خار چشم اغیار هم گشته است؛ به ویژه خار چشم کسانی که در سایت "افغان جرمن آنلاین" قلم می زنند و صفحات آن را با چرند و پرند و موضوعات بیهوده و غیر ضروری و موضوعاتی که هیچ دردی را دوا کرده نمی توانند، پر می کنند. حالا اگر مثالی عملی در زمینه ارائه نمایم:

بعد ازین که استاد "سدید" مقاله جامع خود را زیر عنوان «علت این تغییر چیست؟» به شکل استقهامی مطرح کرد و در چند وبسایت منتشر ساخت، به انعکاس گسترده ای مواجه شد. بدین سان که تعداد زیاد نویسندگان اینجا و آنجا بر این نوشته ابراز نظر کردند؛ البته هر کس به قدر وسع و توان و ظرفیت خود.

در وبسایت "افغان جرمن آنلاین" که اغلب به اصطلاح "نویسندگان" آن را افراد حسود و بی سویه تشکیل می دهند، چنین انعکاسی وسعت بیشتر داشت. و در همین سایت بود که تعدادی از رقمزنان، راه کج بحثی و لجاجت و سماجت را در پیش گرفتند؛ از قبیل داکتر سید خلیل الله "هاشمیان" و شاگردان وفادارش مثل مسعود "فارانی" و غیر ذلک. یعنی کسانی که در هیچ عرصه ای، چار جمله بی عیب و به درد بخور عرضه کرده نمی توانند.

از نگاه من برای یک نویسنده اول از همه و پیش از آن که معلوماتی را در زمینه ای کسب نماید، تسلط بر مسائل املائی و انشائی، اهمیت بسزا دارد. مگر متأسفانه که معترضان "افغان جرمن نلاین"، از چنین موهبتی نه تنها به فرسنگها، بلکه حتی سالهای نوری فاصله دارند. بروید و نوشته های داکتر "هاشمیان" و آقای مسعود "فارانی" را مطالعه کنید، که مصداق عینی همان بیت مشهور بوده می توانند:

نه لفظش فصیح و نه معنی صحیح

به هر لفظ و معنی، خطائی صریح

همین داکتر صاحب "هاشمیان"ی که خود را با مباحثات استاد ادبیات پوهنتون کابل قلمداد می کند، نه تنها از اساسات ابتدائی املاء و انشاء بوئی نبرده است بلکه بی اعتنائی وی در هنگام تایپ کردن و عدم رعایت مسائل تنقیط و علامه گذاری، مقالاتش را مسخره می گرداند. و مع الأسف چونکه اش آقای مسعود "فارانی" نیز که نول بسیار کلان و جاغور فوق العاده کوچک دارد، ازین نعمت بی بهره مانده است. در نوشته های همین شاگرد وفادار داکتر "هاشمیان"، به موضوعاتی بر می خوریم، که از عدم آگاهی او از الفبای دستور زبان دری و استعمال درست و بجای مفردات ابتدائی آن چون افعال و ضمائر و چه و چه و چه در این زبان حکایت می کند.

و چنین کم سوادانی بودند که بر نوشته های مستند و مستدل استاد "سدید" خرده و ایراد گرفتند. البته این کار ایشان که هیچ خدشه و صدمه ای به حیثیت چنین نوشته ها زده نمی تواند، تنها ناتوانی و نارسائی و ظرفیت محدود و مسدود خود شان را نمایان می سازند. وقتی بیسوادی چنین نویسندگان را می نگریم، دلم خون می شود، که چرا نویسندگان و کسانی که باید خود هادی و چراغ هدایت دیگران باشند، در تاریکی بیسوادی فرو روند و رفته اند. ولی راه حل چیست؟ یکی از راههای حلی را که از دیرباز در دلم نقش بسته است، اینک پیش می کشم:

این جانب به حیث یک علاقه مند و طرفدار جدی تربیه درست و فنی نویسندگان افغان، پیشنهادی را به حضور مجریان محترم وبسایت «افغانستان آزاد - آزاد افغانستان» تقدیم می کنم و آن این که:

متصدیان همین سایت ورزیده که در درستنویسی شهره آفاق شده است، زیر نظر استادان و ویراستاران خود، کورسی را دائر کنند و در چوکات تعلیمی آن اساسات املاء و انشاء و رمز و راز نوشتن و درستنویسی را از طریق انترنت به نویسندگان تدریس نمایند. ولی ضمناً خواهش صمیمانه ای از تمام نویسندگان کم سواد و یا فاقد سواد درست، از قبیل داکتر صاحب "هاشمیان" و شاگردانش چون "فارانی" ها و "فارانی" خیل ها نیز دارم که بدون مضایقه و بدون این که شرم را به خود راه بدهند و یا از کسی بشرمنند، در چنین کورسی درس بگیرند و خود را واقعاً برای دریافت ظرفیت و ملکه نویسندگی، به صورت فنی آماده بسازند.

اقرار به ناتوانی، به ذات خود توانائی ست و مایه توانا شدن. ولی گریز از آموختن و تواناشدن، مایه جهل است و ندامت و رسوائی و

والسلام علی من التبع الهدا

و ما علینا الالبلاغ